

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a Anny Žákovej, v právnej veci žalobcu **Ing. J. P.**, T., Č. K., proti žalovanému **Ú. P.**, Š., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo 2006/15596-OPPK/Ho z 8. decembra 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S 4/2007-32 zo 14. marca 2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S 4/2007-32 zo 14. marca 2007 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úr.P. T. z 29. septembra 2006 o nepriznaní peňažného príspevku za opatrovanie podľa § 64a ods. 1 zák. č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) z dôvodu, že manželka žalobcu nie je odkázaná na celodenné, osobné a riadne opatrovanie. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v posudzovanej veci správne orgány riadne a dostatočne zistili skutkový stav, vykonali dostatočné dokazovanie na posúdenie podmienok na priznanie peňažného príspevku za opatrovanie, manželke žalobcu bola stanovená miera funkčnej poruchy 60% v súlade so zákonom a bola jej navrhnutá kompenzácia pre sociálne dôsledky v oblasti mobility formou opatrovateľskej služby. Pred vydaním rozhodnutia žalovaný urobil dňa 27. novembra 2006 aj pohovor s manželkou žalobcu v domácnosti a tým si preveril, či a ako vykonáva nevyhnutné životné úkony a práce v domácnosti. Aj krajský súd mal za preukázané, že nebola preukázaná odkázanosť manželky žalobcu na celodenné osobné a riadne opatrovanie, t.j. nepretržite 24 hodín. Z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol a neúspešnému žalobcovi podľa § 250k ods. 1 OSP právo na náhradu trov nepriznal.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa podľa jeho názoru vychádzal z nedostatočného a nesprávneho právneho posúdenia veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Neúplne zistil skutkový stav veci, nakoľko nevypočul manželku pred odbornou komisiou, znalcom alebo počas hospitalizácie, kde by sa určilo, či a v akom rozsahu je schopná sama vykonávať nevyhnutné životné úkony a práce v domácnosti. V tejto súvislosti poukázal na choroby, pre ktoré bola od roku 2001 aj hospitalizovaná, čo dokumentuje jej zdravotná dokumentácia. Manželka žalobcu sa napriek ťažkému zdravotnému postihnutiu za pomoci francúzskej barle mohla pohybovať po byte, sama sa o seba postarať a vykonávať aj nevyhnutné životné úkony, ale po tom, ako utrpela fraktúru ľavej ruky jej táto ruka stuhla a prakticky ostala nefunkčná. Vzhľadom na ochorenia a stav po úraze sa jej zdravotný stav zhoršil, je ťažko pohyblivá, prejde len 15-20m a potom si musí odpočinúť, v ľavej ruke neudrží príbor a potrebuje sústavnú pomoc a opatrovanie, aj keď len podľa potreby a nepravidelne. Namietal nesprávne posúdenie jej odkázanosti na celodenné, osobné a riadne opatrovanie, zastávajúc názor, že zákon o sociálnej pomoci na viacerých miestach uvádza termín „celodenné, osobné a riadne opatrovanie“, ale nepozná termín „nepretržitý 24-hodinový dohľad“ čo uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení, ktorý by bolo možné zaistiť len v odbornom ústave a zákon nepozná ani termín „nepretržite 24 hod“, čo uviedol súd. Podľa jeho názoru oba tieto názory sú nad rámec zákona. Z tohto hľadiska nebolo objektívne posúdené, v akom rozsahu potrebuje manželka pomoc a nie dohľad. Tvrdil, že postup krajského súdu bol nedostatočný a preto jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaný správny orgán v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.3 OSP a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu vyhovieť nemožno.

Podľa § 64a ods. 1,3 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov fyzickej osobe, ktorá opatruje občana s ťažkým zdravotným postihnutím staršieho ako 6 rokov odkázaného podľa posudku vydaného podľa § 57 ods. 1 a 2 na celodenné, osobné a riadne opatrovanie možno poskytnúť peňažný príspevok za opatrovanie. Peňažný príspevok za opatrovanie nemožno poskytnúť, ak občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím sa poskytuje peňažný príspevok na osobnú asistenciu alebo ak sa mu starostlivosť zabezpečuje opatrovateľskou službou.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že jedným z posudkových hľadísk je odkázanosť občana s ťažkým zdravotným postihnutím na *celodenné, osobné a riadne opatrovanie*.

Nebolo sporné, že manželka žalobcu je považovaná za občana s ťažkým zdravotným postihnutím.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta OSP), v danom prípade k 8.decembru 2006. Prípadné neskoršie zhoršenie zdravotného stavu a prípadné naplnenie podmienok odkázanosti na celodennú osobnú a riadnu starostlivosť po 8.decembri 2006 je pre posudzovanie zákonnosti predmetného rozhodnutia žalovaného irelevantné.

Z posudku z 28. novembra 2006 vyplýva, že manželka žalobcu sama vykoná rannú hygienu, prejde na WC, dokáže si vziať suchú stravu, zohriať mlieko alebo uvariť čaj, pri sprchovaní ju umýva manžel, ktorý aj varí, pričom práce v domácnosti, podanie liekov a nákupy zabezpečuje manžel. Manželka žalobcu podľa posudku je odkázaná na pomoc inej osoby pri zabezpečovaní *niektorých* nevyhnutných životných úkonov, nie je odkázaná vzhľadom na zdravotný stav ani na celodenný dohľad a sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia bolo navrhnuté kompenzovať opatrovateľskou službu.

Zhodne s krajským súdom aj odvolací súd dospel k záveru, že v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia bola manželka žalobcu k 8. decembru 2006 odkázaná na pomoc inej osoby pri zabezpečovaní *niektorých* životných úkonov a prác v domácnosti, avšak nie v takej miere, ktorá by bola podľa § 64a zákona považovaná za *celodenné, osobné a riadne opatrovanie*. Aj z obsahu žaloby a odvolania žalobcu proti rozsudku krajského súdu totiž vyplýva, že manželka žalobcu nebola odkázaná na pomoc napríklad pri chôdzi do 15-20m, pri jedení pravou rukou a že pomoc a opatrovanie vyžadovala len nepravidelne, a teda nie celodenne. Vzhľadom na to ani odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie navrhovaným vypočutím manželky žalobcu. Pokiaľ zákon hovorí o celodennom opatovaní, ide o odkázanosť na opateru a pomoc nielen pri niektorých nevyhnutných životných úkonoch celodenne, a nie nepravidelne, resp. občas, ako je tomu u manželky žalobcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené nepochybil krajský súd, keď žalobu zamietol a preto odvolací súd podľa § 219 OSP jeho rozsudok podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom nepriznal, lebo žalobca v tomto konaní nebol úspešný a žalovaný náhradu trov neuplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave dňa 29. apríla 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová